

זוהר גוון

רמזים על פרשת השבוע

פרשת
תצוה - פורים

בס"ד

פרסומי ניסא - קידוש השם

"וְהָיָה עַל אֶהָרָן לְשִׁרְתָּ וְנִשְׁמַע קוֹלוֹ בְּבֹאוֹ אֶל הַקֹּדֶשׁ לִפְנֵי יי וְיִבְצַעְתָּו וְלֹא יָמוּת" (כח לה)
כתב הבעל הטורים:

ונשמע. ג' במסורה דין, ואידך "כל אשר דבר ד' נעשה ונשמע". "ונשמע פתגם המלך", והיינו דאמרי' במגילה אמר רבה מקרא מגילה ות"ת מקרא מגילה עדיף, מקרא מגילה ועבודה מקרא מגילה עדיף, והיינו "כל אשר דבר ד' נעשה ונשמע" דהיינו ת"ת ועבודה דכתיבה בה "ונשמע קולו". עכ"ל.

חשבתי לומר כאן רמז נפלא:

הנה ג' פסוקים אלו שציין בעה"ט הם בסגנון ג' עמודי העולם, דהיינו תורה, עבודה וגמילות חסדים, דקרא דנעשה ונשמע בקבלת התורה קא עסיק, וקרא דונשמע קולו בעבודה קעסיק, וקרא דונשמע פתגם המלך כנגד גמ"ח,

דהנה באסתר מצינו ג' עניינים שאנו רגילים לראותם כאחד "חן וחסד ורחמים" דהנך תלת בחדא מחתא איתנייהו בהרבה דוכתי, בתפילה ובברכות ובכמה מקומות,

ובאסתר מצאנו ג' הללו, ותהי אסתר נושאת חן בעיני כל רואיה, ועוד אמרו אסתר ירקרוקת היתה אלא שחוט של חסד, משוך עליה, הרי לך חן וחסד, ובמזמור התהלים המכוון על אסתר למנצח על אילת השחר זעקה אסתר ואמרה "קלי קלי למה עזבתני" וכידוע קל הוא שם החסד, [ועי' אגרא דפרקא אות ריח המבאר את עניין הכפילות שכפלה שם זה],

וגם "רחמים" אשכחנא באסתר דהא ירקרוקת היתה, ובתרגום כתיב ואת הרחמה - וירקרא, הרי שמסמל את הרחמים, וכן כתבנו בכמה פעמים שהצבע הירוק מסמל את הרחמים (שילוב של חסד ודין).

והנה "חוט חסד" בגימ' - 95, כמנין "המן" שאסתר בכח החסד שלה היתה משקל נגדי לקטרוגי המן,

וכבר כתבנו שהמלים "חן חסד רחמים" בגימ' 428 כמנין המלאך חת"ך הממונה על הפרנסה והחיים.

ונחזור ונאמר דקרא דונשמע פתגם המלך, המילים פתגם המלך בגימ' - 618 וכשנוסיף לזה את 8 האותיות + 2 המילים, בגימ' 628 שזה כמנין "חיים" [כשהמ' במנצפ"ך = 600].

ומסיים הקרא "ונשמע פתגם המלך כי רבה היא", מה הכוונה כי רבה היא?

מבאר הגר"א: "כי גדול קידוש השם מכל העניינים כמו שכתוב כי רבה היא",

ומעתה נחזי אנן, דג' הני שמועות בפרסומי ניסא עסקינן, דקרא דונשמע פתגם כדאמרינן דהוי בקידוש השם, וקרא דנעשה ונשמע בוודאי היה בפרסום גדול במעמד הר סיני ואף הוא מתעורר שוב בפורים דהדר קבלוה מאהבה, וכן ביאת הכהן בפעמונים וקולו נשמע לפרסם את ביאתו לקודש.

סוף

מה בגליון?

פרסומי ניסא - קידוש השם

הפטרת זכור

תענית אסתר

מגילת אסתר

סעודת פורים

הפטרת זכור:

**”וַיִּבֹא שְׂמוּאֵל אֶל שְׂאוּל וַיֹּאמֶר לוֹ שְׂאוּל פְּרוּץ אַתָּה לַיְיָ הַקִּימָתִי
אֶת דְּבַר יְיָ” (שמואל א טו-ג)**

הרבי מרוז'ין נשאל על ידי אחד מהצדיקים איך שואל אומר
”הקומתי את דבר השם?”

אמר לו הרבי, תאמר אתה תשובה, פתח הצדיק והשיב, שהרי
ישראל קיבלו על עצמם את התורה מאהבה רק בזכות נס פורים,
נמצא אם כן שעל ידי שהשארתי את אגג גרמתי בעקיפין לקבלת
התורה, זה הכוונה ”הקומתי את דבר השם”

שאל אותו, אם כן למה הוא נענש?

והשיב אותו צדיק ואמר:

כי להכניס כל-כך הרבה יהודים לסכנה נוראה כזו, לא עושים
אפילו אם יבוא על ידי זה תועלת, לכן נענש !!!

תענית אסתר:

במשנה ברורה סימן תרפו ריש הלכות תענית אסתר כתב,

וזה לשון המשנה ברורה: מתענין ב"ג אדר, כי בימי מרדכי
ואסתר נקהלו ביום י"ג באדר להלחם ולעמוד על נפשם, והיו
צריכין לבקש רחמים ותחנונים שיעזרם השם להנקם
מאויביהם, ומצינו כשהיו במלחמה ביום שהיו מתענין, שכן
אמרו רבותינו ז"ל, שמשעה רבינו ע"ה ביום שנלחם עם עמלק
היה מתענה, ואם-כן בודאי גם בימי מרדכי היו מתענים באותו
יום, ולכן נהגו כל ישראל להתענות ב"ג באדר, ונקרא תענית
אסתר כדי לזכור שהשם יתברך רואה ושומע כל איש בעת צרתו
כאשר יתענה וישוב אל השם בכל לבבו, כמו שעשה בימים
ההם.

צריך לדעת שכתובה כאן הנהגה חשובה, שאם וכאשר האדם
זקוק לישועה מן השמים, צריך להתמסר בתפילה וזעקה בכל
יכלתו ועי"כ יענה מן השמים,

ישנו סיפור על יהודי שבזמן הח"ח היה מאד חולה, בא לח"ח
שיושע אותו, הח"ח נתן לו כתובת של אדם צדיק והזהירו שלא
יגלה זאת לאף אחד ואז יש סיכוי שיושע, אכן כך עשה ונושע,
אחרי הרבה שנים קרה לגיסו אותו דבר והוא החליט שבשביל
גיסו הוא מוכרח לגלות את הסוד, על כן הוא הלך וגילה לגיסו
שיש במקום פלוני מישהו שהח"ח שלח אליו להיושע מחולי
כזה, לא עבר הרבה זמן וחזרה אליו המחלה רח"ל, הוא הבין
מה שקרה, ורץ לח"ח וביקש ממנו על מה שקרה לו משום שלא
שמע בקולו, עבר על אזהרתו המפורשת שלא יגלה לאף אחד
את העיצה ההיא, וכעת הוא מבקש שהח"ח יתן לו עיצה וברכה
להיושע שוב מאותה צרה, אמר לו הח"ח: בפעם הראשונה
שחלית הייתי צעיר עדיין ויכולתי לצום בשבילך (!!!), אבל
היום כבר כוחתי אינם במתניי כל-כך, ואינני מסוגל לצום
בשבילך, כעת מה אעשה ???

ז"א, אמנם הח"ח שלח אותו לכתובת הנ"ל אבל זו היתה רק
הסוואה, כי באמת צם עליו ולא רצה שיספר,

אני זוכר שהרב פינקוס זצוק"ל [שהתגורר באופקים] כשהיתה
שאלה של 'בחירות', הלך לשאול את דעת הרב שך מה לעשות,
אמר לו הרב שך אתם יודעים יותר טוב ממני את כל הפוליטיקה

שם, מי טוב יותר ומי פחות ומי בכלל לא, אבל מה שאני יכול
לעשות זה לצום בעבורך מחר, כדי שתהיה לך החלטה נכונה.

מישהו אמר לי, יתכן שהרב שך היה צם במיוחד עבורו, או יתכן
שהצטברו אצלו הרבה מקרים שבשביל כולם יחד הוא החליט
לצום, בכל אופן, חשוב שנשמע את המושגים הללו...

אני יודע על ת"ח גדול אחד שצם על בנו במשך שנה וחצי כל
שני וחמישי, פגשתי יהודי זקן ואמר לי שאמו היתה צמה משבת
לשבת, זה היה דבר פשוט... אינני אומר שזה נוגע לנו היום,
שנחלשו הדורות, אבל מומלץ וכדאי לדעת זאת.

ובעניין זה לדעת ללמוד מכל מעשה להתאימו למצב ולתקופה
נביא כמה מעשים:

הרב יפה זצוק"ל אמר לי פעם שמובא ב"בן איש חי" הרבה
הלכות והנהגות שיש לעשותם ע"פ 'קבלה', והוא הלך ושאל
את החזו"א האם צריך או ראוי עכ"פ להשתדל בהנהגות אלו,
אמר לו החזו"א, במשך השנים שמתי לב שהרבה מאלה
שעושים כל הדברים ע"פ קבלה, לא כ"כ מקפידים לעשות
בדיוק כמו ההלכה, על כן סיים החזו"א את דבריו והורה לו:
”כל הנהגה שאתה רוצה לאמץ מהנהגות הנ"ל תבוא ותשאל,
כל דבר לפי עניינו”.

פגשתי בחור בוגר של הישיבה, ב"ה שהוא יושב ולומד אך היה
נראה שהוא נתפס לאיזה דבר מסוים שתפס אותו וזה לוקח לו
את ההצלחה מהידיים, זה גרם לו לברוח מן העיקר ולהיתפס
לכל מיני דברים, כמובן שזה לא מומלץ בכלל, לכן כתוב "עשה
לך רב והסתלק מן הספק", כיצד שמתי לב לכך? זה התחיל
שהבחור שאל אותי שאלה, למה הרב לא עושה כך וכך?
ולמעשה התשובה היא (כמו שלימד החזו"א את מו"ר המשגיח
ר' דב יפה זצוק"ל) שאמנם גם אם הדבר הוא טוב, אבל לפעמים
אפשר דרכו לאבד את הכל, נחשוב לדוגמא אם בחור קם בבוקר
ואומר מספר פרקי תהלים, אח"כ 3 דפים מכאן, וכן הלאה
קביעות שונות שלפעמים יכולים לשבש את כל העליה של
הבחור,

כמובן שהמסקנה היא שצריך לשאול כל דבר, ואכן אם הכל
הולך כסדרי הישיבה אז לכאורה בסדר, אבל לפעמים הבחור
מדי עצמאי, או לפעמים בגלל שלא מסתדר כל כך הוא מחפש
משהו שיתן לו סיפוק, כל זה לא פשוט בכלל,

מגילת אסתר:

**”בְּהִרְאֹתוֹ אֶת עֶשֶׂר כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ וְאֶת יְקָר תְּפָאֲרַת גְּדוּלָתוֹ יָמִים
רַבִּים שְׂמוֹנִים וּמָאתַיִם יוֹם” (אסתר א ד)**

מדוע ומה הטעם שעשה אחשוורוש את המשתה במשך
”שמונים ומאת יום”? לא פחות ולא יותר.

מבאר הגר"א שהיו לנבוכדנצר תת"פ אוצרות, ואחשוורוש
ירש את כל האוצרות הללו, ורצה להראות את העושר הגדול
שלו, - כי הכסף לבד לא הספיק לו, אלא הוא היה זקוק גם
ל'כבוד' מהכסף,

דרך אגב, כך זה באמת גם אצל כל אחד, אם בן אדם נמצא לבד
בעולם מה שווה לו כל המיליונים שיש לו, ההנאה היא רק
כאשר לי יש ולך אין...

עכ"פ, לא היה יכול להראות יותר משש אוצרות ביום, ולכן לקח לו 180 יום להראות את כל האוצרות.

מה העניין במספר הזה?

נראה לבאר בדרך הרמז שמיד בתחילת המגילה, במניין ה'אוצרות' של אחשורוש טמונים כבר 'אוצרות' נפלאים:

לכא' יש לבאר שהמספר שש, מסמל את עולם השקר,

דהנה שקר בגימ' 600 ומס' קטן 6, כמו-כן העולם הזה – עולם השקר, כל דבר גשמי תופס ששה צדדים, וימי המעשה הם ששה ימים, הארכנו בזה עוד בקונטרס על פורים, ובעוד מקומות, לגלגל בגימ' 66, וכן יון, הכל מסמל כפירה ושקר,

לכן את האוצרות הגשמיים של הכסף והזהב וכל ענייני החומר השקריים היה צריך להראות שש ביום,

אך מצד שני יש את האות ו' שהיא אות התורה והיא נקראת אות חיבור ואותה דווקא היה חסר לו,

ולכן הוא הרג את "ושתי" - שתי ו', כי הוא לא היה קשור לו', לכן בסוף המגילה כתוב אחשרש בלי ו', כי הוא לא חיבר נקודה לנקודה, וכן הבאנו מהגה"ק שלכן המגילה מתחילה בו' "ויהי" ומסתיימת בו' "לכל זרעו", וביאר הגר"ח שאת סיפור המגילה ניתן לחשוב שהאירועים קרו בדרך הטבע, אבל בסוף – כשמחברים פרט לפרט מתגלה כיצד הכל היה נס אחד גדול,

יש 'אוצר' נוסף במספר זה לכא'; הנה כלל האוצרות במספר תת"פ דהיינו 1080, וכאשר נחשוב שכל 1000 נהפך ל-א' ז"א שבמקום 1080 נהיה 81, דהיינו א"ף.

וכפי שנתבאר בס"ד בקונטרס על פורים דהרבה ענייני פורים שייכים לחוש הריח ולאף שהוא מקום ההרחה, דהנה אמרו במדרש על מגילת אסתר בפס' "אף לא הביאה אסתר המלכה" שארבעה פתחו באף ואבדו! והם: *נחש הקדמוני* – (בראשית ג, כא) "אף כי אמר אלקים וגו', *שר האופים* – (בראשית מ, טז) "ויאמר אל יוסף אף אני בחלומי וגו', *קרח* – (במדבר טז, יד) "אף לא אל ארץ זבת חלב ודבש הביאותנו" וגו', *המן* – (אסתר ה, ז) "ויאמר המן אף לא הביאה אסתר המלכה עם המלך אל המשתה אשר עשתה כי אם אותי" וגו' ובפשוטו כוונת המדרש שאף מסמל חרון אף – ואלו שפתחו באף – אבדו באף.

וכתב בספר "פנינים יקרים" שהסימן של ארבעת האלה הוא המשנה במס' שבת פ"ה מ"א "במה בהמה יוצאה וכו' נאקה בחוטם" (מבאר הר"ב – לוקחים כמין טבעת של ברזל ונוקבים חוטם הנאקה ומכניסין אותו בתוכו) כלומר חוטם הוא האף – ונאקה הוא ר"ת של נחש אופה קורח המן,

ועוד אמרו שהמן בגימ' חלבנה דהוא היה מין בשמים שנתנו בקטורת כדי שיהיה גם מין כנגד הרשעים, ולעומת זה מרדכי מן התורה מקרא דמר דרור דהוא ראש הבשמים, וכן הדסה היא אסתר והדס יש בו ריח כידוע,

כיצד ניצלים מחרון ה"אף" הלזה?

כתב ר' מנחם מנדל משקלוב זצ"ל שבכל יום כדי להינצל מה"אף צריך להכניס בתוכו את ה-ל', הלימוד תורה, כאשר נכנס בתוכו נהיה "אלף" שהוא לימוד ילפותא ואלופו של עולם כמו שהזכרנו כמה פעמים, ובדומה לפורים שהוא גם כן משורש "פר" – המסמל את פ"ר דינים קשים מידת הדין,

ובתוכו נכנס האות ו' שהיא אות התורה כנ"ל ומעתה נהיה "פור" כי פור המן הפך לפורנו וצומח הישועה עי"ז.

סעודת פורים

"חייב איניש לבסומי בפוריא עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי"

ראיתי מעשה יפה בביאור עניני השכרות.

בזמן הבעש"ט היתה צרה גדולה והיו צריכים ישועה כיון שלא ירדו להם גשמים, הלכו לבקש מהבעש"ט שיתן להם עצה וברכה, שמע הבעש"ט את הצרה שהתעוררה עליהם ושלח אותם לכפר אחד נידח לחפש שם יהודי וממנו יבקשו שיכרך אותם ואז יוושעו, כאשר הגיעו לשם וסיפרו לתושבי המקום לשם מה נשלחו לכאן, כולם צחקו עליהם, מה שהתברר שאותו יהודי הוא לא 'צדיק' בכלל.... ורח"ל אפילו לא מתפלל ולא עושה מצוות אלא רק שותה לשכרה כל היום וכל הלילה, עכ"פ, תלמידי הבעש"ט נאמנים עליהם דברי רבם נגשו אל הבקתה העלובה השוכנת בפאתי הכפר, כאשר רק התקרבו למקום הגיעו אליהם ריח חריף של שכרות וצחנה שנבע מהביקתה של אותו יהודי, כאשר נכנסו, ראו את היהודי שוכב שיכור באחת הפינות, חיכו לשעת כושר, שיתפכח מעט מיינו, כעבור הרבה זמן הוא התעורר משנתו וניגש לחפש שוב את המשקה האהוב עליו, אך הם עצרו בעדו ואמרו לו שהגיעו בשליחות הבעש"ט לבקש ברכה להינצל מצרה צרורה המתרגשת ובאה עליהם, בתגובה אמר להם האיש, אני יודע רק לשתות אינני יודע לברך, אך הם הפצירו בו רבות, ולא נתנו לו לגשת להמשיך לשתות, בליט ברירה הוא נאלץ 'לברך' אותם וכך סיימו את השליחות, כמובן שנשארו הרבה שאלות שלא נפתרו להם,

כשחזרו לעיירה שאלו את הבעש"ט מה פשר הענין,

אמר להם הבעש"ט, היהודי הזה רח"ל היה בעל עבירה גדול, והוא רצה ללכת לאיזה מקום לעבור עבירה גדולה מאוד, אך בהיותו בדרך הגיע אליו קול בכי, כאשר הוא שאל ובייר את מקור הקול, נאמר לו שיש משפחה של יהודי יקר שחייבים לפריץ סכום כסף ומכיון שאין להם מה לתת הוא מאיים להשליכם לבור, ניגש היהודי הזה ושאל את הפריץ בכמה כסף מדובר ופדה אותם,

סיפור זה עשה 'רעש גדול' בשמים, והחליטו שחייבים לתת לו בעבור המעשה הגדול הזה מתנה שמימית מיוחדת, ונתנו לו כח לברך ושברכותיו יתקיימו, אך היו בשמים מקטרגים שטענו שהוא יוכל מעתה לעשות דברים לא טובים על ידי הכח שניתן לו, ולכן קבעו בשמים שהיהודי הזה יהיה שיכור כל ימי חייו, וכך לא יקרה מכשול חלילה על ידי הכח שניתן לו. ובכך התיישבו כל השאלות כיצד זכה היהודי לכח הזה, וכיצד הוא מתנהג בצורה כל-כך שפלה, ע"כ.

אומרים הספרים הקדושים, הנמשל זה יום הפורים שהוא יום כל כך גדול שאפשר לפעול בו ברכות בלי סוף, אך כדי שלא יקרו דברים מדי משמעותיים, וכדי שתהיה 'בחירה' מה לעשות ביום העצום הזה, ניתנה מצווה לשתות ולהשתכר, וכך לא ניצלו את המתנה שניתנה להם שלא כראוי.

ד' יעזור שעם כל השתייה נזכה לדעת את השם ולעשות רצונו יתברך לזכות לכל הישועות עם כל ישראל.

מאמר מזקנינו ה"בית אברהם" מלוצק (תל אביב) זוקללה"ה זיע"א

פורים תרפג

"ויבא עמלק וילחם עם ישראל בריפדים" (שמות יז ח), לשון פיבוד, ואילו על ישראל נאמר (תהלים פט טז) "אשרי העם יודעי תרועה", תרועה לשון רעות והתחברות, וזה אמרה אסתר למרדכי "לך כנוס את כל היהודים" (אסתר ד טז) בא וראה מה גדול כחה של הרעות וההתחברות, וכל שכן כשיהודי עושה טובה לחבירו, זו היא גדולה שאין לה שיעור ואי אפשר להעריך גדלה. וכמו שסיפר הה"ק ר' ייב"י מהרה"ק ר' יצחק שור שראה את רבו רבי אהרן מטיסמניץ בחלום וראה שהיה לבוש בלבוש מלכות אך הלך יחף ושאל אותו למה הוא מהלך יחף ואמר לו על שלא היה הולך לקבץ מעות עבור העניים. וכך היה אומר רבי מענדעלי מקאסוב שמי שהולך לקבץ צדקה ניצול מחיבוט הקבר וזה יכול לקיים על ידי שמזכה את הרבים לצאת ידי חובתם ליתן צדקה על ידו שזה מעלה גדולה מאד כידוע

עוד יש לומר 'אשר קרך' מלשון מקרה, שגם זה הוא מקליפת עמלק שיהודי אומר ח"ו שהכל מקרה ולא השגחה פרטית, כי היהודי צריך להאמין שהכל הוא מהשי"ת, ולזה השליך משה את המטה "ויהי לנחש" (שמות ד ג) להראות שהכל הוא מרצונו יתברך, כשהקב"ה רוצה נעשה המטה לנחש וכן להיפך.

וזהו 'צדיק ורע לו - צדיק שאינו גמור, צדיק וטוב לו - צדיק גמור' (ברכות ז א), וזהו 'ברוך אתה ד' למדני חוקיך' (ק"ט יב), וזהו האי עלמא כבי הלילא דמיא (עירובין נד א) שהעיקר הוא טבעת הקידושין וכעת גם צריך לקדש את הטבעת וזה כי אלקים שופט, נאר זה ישפיל וזה ירים

איתא בספרים הקדושים שיום כפורים מעלתו כמו פורים והטעם לזה כי ביום כפור ניתנו לוחות אחרונות ובפורים קבלו התורה מאהבה וזהו שכתוב במגילה "והימים האלה נזכרים ונעשים", דהיינו הימים האלה ימי הפורים חשובים עוד יותר מר"ה ויוה"כ, כיון שאז בפורים קבלו התורה מאהבה ולכן יעזור השי"ת שתהיה שנה טובה

וכן נאמר "ותלבש אסתר מלכות ומרדכי יצא בלבוש" - כי מלבוש אותיות בשלום.

כתוב 'והימים האלה נזכרים ונעשים' (אסתר ט כח), פירוש הכתוב כך הוא, כמו אז בימים ההם היה מחיית המן שהוא עמלק, כמו כן עכשיו בימינו הוא הזמן המסוגל למחיית עמלק, וזהו 'ויהי בימי אחשורוש' (אסתר א א) כל מקום שנאמר ויהי הוא לשון צער (מגילה י ב) שלא תחשוב שרק פעם היה צער והיום אין, אלא צריך לדעת שגם היום יכול להיות צער כמו אז ואפשר לינצל מזה על ידי מחיית עמלק.

מחיית עמלק אפשרית רק על ידי מדת האמת, במילה אמת מרומזים שלוש לשונות של מחיה שנאמרו בתורה, המילה אמ"ת ראשי תיבות א'מחה מ'חה ת'מחה. ולכן כתוב (אסתר א א) "ותלבש אסתר מלכות", ולא נאמר 'בגד', וגם אצל מרדכי כתוב (אסתר ח טו) "ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות", לא נאמר 'בגד' אלא לבוש, כי בגד הוא מלשון בגידה, להורות שלא היתה כאן בגידה כי אם 'מלבוש' אותיות 'בשלום', שלום הוא שמו של הקב"ה (שבת י ב) מכאן אנו רואים שהתשובה והתפילה של מרדכי היתה בלי שום בגידה רק אמת לאמיתה,

כתוב אצל מרדכי (אסתר ד א) "ויזעק זעקה גדולה ומרה", לא כתוב מה התפלל, רק כתוב שזעק זעקה, זעקה בלי מילים, זעקה על טהרת האמת והאמונה, כל כך גדולה היתה האמונה עד שזכו לקבל תורה מאהבה, וקבלת התורה באהבה של פורים היתה גדולה מקבלת התורה בהר סיני שהיתה מתוך יראה.

אמרו חז"ל (מדרש משלי ט) שעתידים כל המועדים ליבטל חוץ מפורים, אף שהיו עוד זמנים שבהם היו ניסים לעם ישראל, אך פורים הוא הזמן היחיד שבו זכו לקבל תורה מאהבה ולכן גדול הוא מכולם. ימים אלו מסוגלים לתקן את כל מה שתקנו אז בפורים.

אצל עמלק נאמר (דברים כה יח) "אשר קרך בדרך", 'קרך' מלשון יקר, עמלק גורם שכל אחד יחשוב שהוא יותר יקר מחבירו ולא נאה לו להתחבר עמו, עמלק רוצה למנוע את החיבור בין יהודי ליהודי, אנו צריכים לעשות ההיפך שכל יהודי יהיה חבר ליהודי אחר ועל ידי זה נגיע לתיקון האמיתי.

"ישמח לב מבקשי השם"

ניתן להשיג בס"ד את הקונטרס "אהל ברוך - הגיגי לימוד ורמזים על פורים"

נא לפנות בטלפון: 0534142879

השיעור נכתב ונערך מתוך ההקלטה במערכת קול הלשון

ניתן לשמוע שיעורי רמזים על סדר הפרשיות ושיעורים על עניינים בסוגיות הש"ס - דרך בנק התורה שע"י קול הלשון מספר ישיר בנק התורה : 0732951222, או בלחיצה פעמיים כוכבית במספר הרגיל: 036171111 להקיש קוד 642106 ואח"כ קוד כניסה 068068 בחירת מדור וכו' להערות או בקשה לקבל דף זה נא לפנות לכתובת מייל x0527136245@gmail.com כמו-כן ניתן להשיג את הקונטרסים על המועדים בטלפון - 0534142879 או בכתובת מייל הנ"ל